

- Hørings svar om forkyndelser
Østre Landsret og kæreskrifter
Flygtningenævnets Årsberetning 2011
70. Retten til liv eller til at begå selvmord - Menneskerettigheder - Tysk sag
  71. Strafafsoning - Disciplinærstraf - Behandling af psykisk syge - Retten til liv - Menneskerettigheder - Fransk sag
  72. Interessekonflikt? - Forsvarere fra samme kontor - Tidligere civil rådgivning
  73. Menneskerettigheder - Ransagning hos advokat - Retten til privatliv - Erstatning - Østrigsk sag
  74. Tyveri - EU-borgere - Frifindelse for udvisning
  75. Våben - Straffeloven - Forsøg
  76. Udlændingeloven - Frihedsberøvelse efter afsoning på fuld tid - Tvangsmæssig udsendelse til Iran ikke mulig
  77. Færdselsloven - Groft uforsvarlig kørsel - Afstand til forankørende - Ikke frakendelse
  78. Menneskerettigheder - Diplomatiske garantier - Udlevering til lande med dødsstraf - Engelsk sag
  79. Brandstiftelse - Beviser - DNA - Frifindelse
  80. Tyveri - Udvisning - Anket - EU-borgere - Udlændingeloven
  81. Asylsager - Afghanistan - Konvertering til kristendom? - Sur place
  82. Varetægtsfængsling - Udlændingelov - Udvisning - Menneskehandel - Tiltalefrafald

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Høringssvar om forkyndelse

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

pr. e-mail: jm@jm.dk

31. august 2012

Sagsnr. 2011-740-00008 – Dok.: 272494 – Høring over betænkning om revision af reglerne om forkyndelse og Retsplejerådets udtalelse herom.

Ved brev af 2. juli 2012 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse om betænkning nr. 1528/2011 afgivet af en arbejdsgruppe nedsat af Justitsministeriet om revision af reglerne om forkyndelse. Retsplejerådet har den 27. juni 2012 afgivet udtalelse om betænkningen. Landsforeningens høringssvar vedrører alene de dele af betænkningen og Retsplejerådets udtalelse der angår forkyndelse i straffesager. Landsforeningen har ikke overvejet arbejdsgruppen og Retsplejerådets bemærkninger vedrørende forkyndelse i civile sager, indispositive sager og fogedsager m.v. Sagen har været behandlet i Landsforeningens bestyrelse, der herefter kan udtale følgende:

I betænkningen foreslår et flertal af arbejdsgruppens medlemmer, at der indføres regler om telefonforkyndelse og arbejdsgruppen foreslår endvidere en forenklet digital forkyndelse.

Landsforeningen kan meddele, at der ikke er bemærkninger til de foreslåede ændrede regler om telefonforkyndelse og forenklet digital forkyndelse. Landsforeningen har noteret sig Retsplejerådets udtalelse, hvori det anføres, at Rådet særligt har overvejet, om forslagene yder en tilstrækkelig grad af sikkerhed for, at relevante meddelelser fra Retten forkyndes på en retssikkerhedsmæssigt betryggende måde og om forslagene samtidig varetager et effektiviseringshensyn. Landsforeningen kan tilslutte sig Retsplejerådets bemærkninger. Retsplejerådet angiver, at det er den pågældendes eget ansvar, hvem den pågældende måtte give adgang til den digitale postkasse. Landsforeningen finder, at det i tilfælde, hvor det godtgøres, at en eller flere andre personer har adgang til at åbne digitale forsendelser, kan formodningen være, at forkyndelsen ikke er kommet frem til den pågældende, hvilket bør afhænge af en konkret bedømmelse.

Angående telefonforkyndelser tiltræder Retsplejerådet arbejdsgruppens anbefaling af, at også anklageskrifter, der konkret kan være omfattende og komplicerede, kan være egnet til telefonisk forkyndelse. Landsforeningen skal ikke udtale sig imod at også anklageskrifter kan anses for forkyndt ved telefonforkyndelse, men skal dog påpege et retssikkerhedsmæssigt problem, i forhold til identifikation af modtageren, herunder om den pågældende har modtaget forkyndelsen på et sprog han forstår og har forstået, at der er tale om en formelig forkyndelse og ikke blot en telefonisk orientering af en given art.

p.b.v.
Henrik Stagetorn
Formand

Østre Landsret og kæreskrifter

"Kære advokater og anklagere

26. september 2012

Østre Landsrets sagsbehandlingstider har gennem de seneste år desværre været stigende. Landsretten har efter drøftelser med Domstolsstyrelsen fået tilsagn om en ekstrabevilling i 2013, som sammen med en række besparesestiltag vil gøre det muligt at oprette en midlertidig 23. afdeling i landsretten fra den 1. februar 2013 og 10 måneder frem. Det er håbet, at denne kapacitetsforøgelse vil kunne bidrage til at forkorte eller i hvert fald standse stigningen i sagsbehandlingstiderne på en række sagsområder.

For så vidt angår fængslingskæremål, er det ikke helt sjældent et forsinkende element, at landsretten i situationer, hvor der kæres i forbindelse med grundlovsforhøret/retsmødet, først modtager skriftlige indlæg fra forsvarerne på et relativt sent tidspunkt.

På denne baggrund har landsretten besluttet at tilkendegive, at supplerende skriftlige indlæg ("kæreskrifter") til kære, der sker mundtligt i et retsmøde, skal være landsretten i hænde senest kl. 12 dagen efter, idet landsretten forventer efter dette tidspunkt at træffe afgørelse i sagen på det da foreliggende grundlag.

Dommerne ved byretterne i Østre Landsrets kreds er derfor blevet opfordret til i grundlovsforhør og fristforlængelser, hvor der kæres i retsmødet og bebudes et skriftligt indlæg, eller hvor der tages forhold for indgivelse af et sådant, rutinemæssigt at tilkendegive over for forsvarer og anklager, at supplerende skriftlige indlæg ("kæreskrifter") i givet fald skal være landsretten i hænde senest kl. 12 dagen

efter, idet landsretten som anført forventer efter dette tidspunkt at træffe afgørelse i sagen på det da foreliggende grundlag.

Jeg håber, at sidstnævnte initiativ vil kunne forkorte sagsbehandlingstiden i fængslingskæremål og dermed evt. tillige fængslingerne.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen
Præsident"

- oo0oo -

Præsidentens henvendelse og enkelte reaktioner fra foreningens medlemmer vil blive drøftet på et bestyrelsesmøde den 28. september 2012.

Flygtingenævnets Årsberetning 2011

Et digert værk på 390 sider. Nævnet har - på ny - skiftet ressortministerium og vil pr. 1/1 2013 igen omfatte 5 medlemmer, idet repræsentanter for Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet genindtræder i nævnet.

Nævnet har haft travlt, idet man i 2011 modtog et væsentligt højere antal spontansager end de foregående år. 32% af Udlændingestyrelsens afgørelser er blevet omgjort, en stigning i forhold til de foregående år.

Flygtingenævnets hjemmeside bliver løbende opdateret med resuméer af en række af de senest trufne afgørelser. I 2011 er 21% af nævnets afgørelser offentliggjort på hjemmesiden, ligesom hovedparten af nævnets baggrundsmateriale er tilgængelig via nævnets hjemmeside. Der findes endvidere links til nyere relevante domme fra EMD.

Blandt de mindre muntre forhold er imidlertid, at sagsbehandlingstiden for behandling af genoptagelsessager er 292 dage (side 23).

Fra kapitel 5f behandles udvalgte asylretlige problemstillinger, herunder torturundersøgelser og betydningen af kriminelle forhold.

Bagest er gengivet den seneste bekendtgørelse af udlændingeloven (så længe det varer!)

Retten til liv eller til at begå selvmord - Menneskerettigheder - Tysk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8

Sagen drejede sig om, at de tyske myndigheder ikke ville imødekomme en paralyseret kvindes ønske om at få en dødelig dosis medicin med henblik på at begå selvmord.

Klageren var den nu afdøde kvindes enkemand, der havde været nødt til at rejse til Schweiz med sin hustru, for at hun kunne få sit ønske opfyldt.

Han havde ikke kunnet få de tyske myndigheder til at forholde sig til hustruens ønske og heller ikke hans egne rettigheder i den forbindelse. Selv om han ikke kunne overtage hustruens rettigheder, havde han et selvstændigt krav, som var blevet krænket, ved at domstolene nægtede at tage stilling.

Han blev tillagt 2.500 € i torterstatning og 26.736 € i sagsomkostninger.

Koch mod Tyskland app. nr. 497/09, 19/7 2012

Der henvises til ovennævnte resumé, der er oversat fra engelsk og findes på domstolens hjemmeside.

Strafafsøning - Disciplinærstraf - Behandling af psykisk syge - Retten til liv - Menneskerettigheder - Fransk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 2 og 3

En fransk stofmisbruger KK, der var under medicinsk behandling i fængslet både under varetægtsfængslingen og afsøningen af en 5 års straf for grov vold, fik kort efter dommen en disciplinær straf på 2 uger i strafcelle for bl.a. at have overfaldet en medfange og fornærmet to fangevogtere.

Under anbringelse i strafcellen udviste han voldelig og selvskadende adfærd og blev ordineret angstdæmpende medicin. Tre dage efter begik han selvmord ved hængning.

Hans søskende klagede til Menneskerettighedsdomstolen, der fandt, at der forelå en krænkelse af art. 2, uanset at han havde haft adgang til lægehjælp, idet disse ikke havde fundet anledning til at konsultere fængslets psykiatriske afdeling. Anbringelse

af den indsatte i strafcelle havde kun gjort tingene værre, og man havde intet gjort for at forebygge selvmord.

Selv om KK ikke havde en diagnose på en kronisk psykisk lidelse, var hans forhistorie og hans voldsomme adfærd således, at fængselsvæsenet burde have konsulteret en psykiater, før man lagde ham i strafcelle. Anbringelse her i 2 uger udgjorde en krænkelse af art. 3.

Søstrene til afdøde blev i fællesskab tillagt 40.000 € i torterstatning.

Ketreb mod Frankrig app. no. 38447/09, 19/7 2012

Søstrene til Kamel Ketreb (KK) indbragte sagen i 2009. Der henvises til ovennævnte resumé, der er udarbejdet på baggrund af domstolens engelsksprogede pressemeddelelse.

- oo0oo -

Se en tilsvarende sag fra Belgien i Lf.Medd. 7/2012.

Landsforeningens Meddelelse 72/2012

Interessekonflikt? - Forsvarere fra samme kontor - Tidligere civil rådgivning

Retsplejelovens § 734

Advokat L, der var på samme kontor som advokaterne K og P, anmodede om at blive beskikket som forsvarer i en særdeles omfattende skattesag i stedet for advokat J. To af de øvrige sigtede i sagen havde allerede fået beskikket advokaterne K og P som forsvarere.

Anklagemyndigheden protesterede imod, at mere end en advokat fra samme advokatkontor/kontorfællesskab blev beskikket som forsvarer i sagskomplekset.

Retten fandt ikke på det foreliggende tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at der mellem de sigtede forelå modstridende interesser, som udelukkede, at de i en straffesag havde forsvarere, der var tilknyttet samme advokatkontor.

Retten afviste dog advokat L's begæring om at blive beskikket, idet han havde haft et omfattende og løbende klientforhold til den sigtede, som han nu ville være forsvarer for, hvorfor det måtte påregnes, at han senere skulle afhøres af politiet herom.

Det forhindrede dog ikke, at de to andre advokater kunne optræde som forsvarere for de andre sigtede.

Retten på Frederiksberg nr. 1-5867/2012, 30/7 2012

Der citeres fra rettens kendelse under henvisning til ovennævnte resumé.

". . .

Anklagemyndigheden har protesteret imod, at mere end en advokat fra samme advokatkontor/kontorfællesskab beskikkes som forsvarer i sagskomplekset.

Anklagemyndigheden har herved navnlig henvist til, at det findes principielt betænkeligt, at mere end en advokat fra samme kontorfællesskab beskikkes, idet der efter anklagemyndighedens opfattelse ud fra advokatetiske regler ikke bør ske sådanne beskikkelser, når det kan befrygtes, at der kan opstå interessekonflikter klienterne imellem.

For så vidt angår advokat L, har anklagemyndigheden tillige protesteret imod, at han beskikkes som forsvarer for T med henvisning til retsplejelovens § 734, stk. 1. I den forbindelse henvises der til, at advokaten indgår i flere af de aflyttede samtaler omkring selskabsoprettelser, ændringer vedrørende selskaber og om betaling af et beløb på 622.000 kr. på en dækningsløs check. Advokaten skal muligvis afhøres om sin bistand til den sigtede, herunder om sit arbejde omkring forskellige betalingstransaktioner.

Advokaterne har fastholdt deres anmodning om forsvarerbeskikkelse for de sigtede. De har herved navnlig gjort gældende, at det klare udgangspunkt er, at de sigtede frit kan vælge den forsvarer, de ønsker, også selvom en eller flere medsigtede skulle være repræsenteret af en forsvarer fra samme kontor. Det sker jævnligt i praksis og fungerer fuldstændig uproblematisk. Det forhold, at der mellem flere sigtede i samme sag kan opstå modstridende interesser, er ikke i sig selv ensbetydende med, at der ikke kan ske beskikkelse af flere forsvarere fra samme kontor. I øvrigt er der i den konkrete sag ingen modstridende interesser. For så vidt angår beskikkelsen af advokat L for T gøres det gældende, at selvom advokaten har et klientforhold til den pågældende, og løbende har varetaget forskellige opgaver, kan det ikke føre til, at beskikkelse skal nægtes. Eventuelle senere samtaler mellem politiet og advokat L om, hvad der tidligere er passeret, kan ikke begrunde, at sigtede ikke kan vælge ham som forsvarer.

Der afsagdes herefter sålydende

K E N D E L S E:

Efter de foreliggende oplysninger, som er modtaget fra anklagemyndigheden, findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for på nuværende tidspunkt at statuere, at der mellem de sigtede A, B og C foreligger modstridende interesser, som udelukker, at de i en straffesag har forsvarere, der er tilknyttet samme advokatkontor.

Med hensyn til advokat L kan det efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at han har haft et omfattende og løbende klientforhold til T og rådgivet den pågældende i betydeligt omfang. På den baggrund må det antages, at advokat L på et senere tidspunkt skal afhøres af politiet om sit arbejde for T og hans selskaber. Når henses hertil sammenholdt med sagens karakter og store omfang, og da der er en betydelig usikkerhed om, hvilke konsekvenser politiets afhøring af advokat L kan få for den pågældende personligt, afvises begæringen om forsvarerbeskikkelse efter retsplejelovens § 734, stk. 1, eller efter en analogi af denne bestemmelse.

Med de pligter, herunder tavshedspligt, som hvervet som forsvarer medfører, er det anførte omkring advokat L ikke tilstrækkeligt til på nuværende tidspunkt at kunne medføre, at andre advokater fra samme advokatfællesskab ikke kan optræde som forsvarer for andre sigtede i sagskomplekset."

Advokat J fortsatte herefter som forsvarer for T.

- oo0oo -

Advokat J tilføjer:

"Slutningen blev, at K lod sig afbeskikke, og X fra samme kontor overtog K's klient, hvorefter K anmodede om beskikkelse for J's klient og blev det.

"Kontoret" er herefter beskikket."

- oo0oo -

Kendelsen vil blive kommenteret i en artikel i Advokaten af Sysette Vinding Kruse og Elsebeth Rasmussen.

Menneskerettigheder - Ransagning hos advokat - Retten til privatliv - Erstatning - Østrigsk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8

Østrigsk advokat R fik medhold i, at hans rettigheder efter EMK art. 8 var blevet krænket, i og med, at man under en ransagning havde kopieret samtlige filer, selv om efterforskningen kun drejede sig om hans relationer til to personer.

Afgørelsen er en 5-2 afgørelse. Beskeden torterstatning på 3.000 €.

Robathin mod Østrig app. 30457/06, 3/7 2012

Advokat Robathin, herefter R, blev i 2006 efter en forudgående retskendelse udsat for ransagning og beslaglæggelse på hans kontor som sigtet for bl.a. tilegnelse af effekter til en værdi af 50.000 € tilbage i 2003.

Under ransagningen var - ud over R - hans forsvarer samt en repræsentant for advokatmyndighederne til stede. Sidstnævnte protesterede mod, at man kopierede alle filer i R's computer, da det var teknisk muligt at udskille kun de filer, der var af relevans for sigtelserne. Politiet fastholdt imidlertid at kopiere samtlige filer efter at have kontaktet undersøgelsesdommeren.

En ankeinstans godkendte kort efter berettigelsen af at undersøge samtlige filer. Advokaten kunne ikke påberåbe sig tavshedspligt, når han selv var sigtet.

Advokatmyndighederne indtrådte i sagen ved en henvendelse til Rigsadvokaten, men forgæves.

I 2009 blev R dømt for underslæb, men frifundet for andre tiltalepunkter. Dommen var på 3½ års fængsel, heraf 2 år betinget. Normal appel førte ikke til andet resultat, men efter senere at være kommet i besiddelse af materiale, som ikke havde været tilgængeligt for ham ved domsforhandlingen, fik R sagen genoptaget og blev frifundet i 2011.

R gjorde gældende, at der forelå en krænkelse af art. 8, og henviste til, at han efter den nationale lovgivning om advokater havde tavshedspligt. Beslaglæggelse af samtlige elektroniske data var ikke proportionalt og nødvendigt i et demokratisk samfund.

Hertil kom, at der jo ikke havde været grundlag for mistanken mod ham.

Regeringen fandt, at indgrebet havde været lovmedholdeligt. Det var nødvendigt at gennemgå samtlige filer. På tidspunktet for ransagningen var der en rimeligt begrundet mistanke mod R.

Menneskerettighedsdomstolen henviser til en række tidligere afgørelser og forholder sig særligt til ordlyden "nødvendigt i et demokratisk samfund".

Det var i den forbindelse ikke afgørende, at det senere lykkedes R at blive frifundet, derimod var selve ransagningskendelsen formuleret meget bredt, uanset at den påsigtede adfærd kun drejede sig om forholdet til to personer. Ankeinstansen forholdt sig ikke til, om man kunne nøjes med at undersøge filer vedr. de to personer.

Der var ingen begrundelse - hverken i ransagningskendelsen eller andre dokumenter - for at tillade gennemgang af andre data. Det gik ud over, hvad der var nødvendigt for at forfølge det lovlige formål, og indebar dermed en krænkelse af art. 8 i konventionen.

R anmodede om 20.000 € i torterstatning, men fik kun 3.000 €. Hans krav på sagsomkostninger blev også kraftigt nedsat.

Afgørelsen er en 5-2 afgørelse. De dissenterende dommere fandt ikke, at der forelå nogen krænkelse, i og med, at man ved ransagningen havde sørget for, at de resterende filer blev forseglet, således at klageren kunne indbringe spørgsmålet om gennemgangen heraf for en ankeinstans.

Landsforeningens Meddelelse 74/2012

Tyveri - EU-borgere - Frifindelse for udvisning

Straffelovens § 276 og udlændingelovens § 2

Tasketyveri begået af to bulgarske kvinder takseret til 20 dages fængsel, men ikke udvisning.

Københavns Byret SS 1-21538/2012, 9/8 2012

To bulgarske kvinder på henholdsvis 16 og 24 år var under en tilståelsessag tiltalt for et tasketyveri i en butik, idet de fra A's rygsæk stjal en skuldertaske indeholdende 1.200 kr. samt diverse kort, herunder VISA/Dankort.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning. De tiltalte påstod frifindelse for udvisning.

S forklarede, at hun kom til Danmark den dag, hvor tyveriet blev begået, den 26. juli 2012. Hun var på vej til Tyskland og planlagde at rejse videre samme dag. Hun havde ikke tilknytning til Danmark.

K forklarede, at hun kom fra Sverige den 26. juli 2012 og skulle videre samme dag til Tyskland, hvor hun havde familie. Hun havde ingen tilknytning til Danmark.

Ingen af de tiltalte var tidligere straffet i Danmark. De havde været frihedsberøvet fra den 26. juli 2012.

"Rettenns begrundelse og afgørelse.

De tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldige. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Retten finder det derfor bevist, at tiltalte er skyldig i det erkendte omfang.

Straffen fastsættes for begge tiltalte til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 276.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tyveriet blev begået i forening af de tiltalte.

Retten finder efter en samlet vurdering ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser. Retten har herved lagt vægt på, at tyveriet efter de tiltaltes forklaringer ikke var planlagt, før de kom ind i forretningen, og på at der er tale om et enkeltstående tilfælde."

Landsforeningens Meddelelse 75/2012

Våben - Straffeloven - Forsøg

Straffelovens § 192 a

T år 23 år var tiltalt for forsøg på at komme i besiddelse af en pistol isat magasin med 7 skarpe patroner og blev herfor idømt 10 måneders fængsel, idet retten lagde vægt på, at der alene var tale om en forsøgshandling.

Københavns Byret SS 2-20438/2011, 10/10 2011

T på 23 år var tiltalt for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 192 a, ved i august 2011 i forening med en uidentificeret person under særligt skærpene omstændigheder at have forsøgt at komme i besiddelse af en pistol isat magasin med 7 skarpe patroner, hvilket forsøg mislykkedes, idet de ikke kunne få fat i pistolen, og idet flere vidner havde observeret dem i deres forehavende, hvorfor de forlod stedet uden pistol.

I forhold 2 besiddelse af 0,5 g heroin til eget brug.

T påstod frifindelse i forhold 1. Han erkendte det faktiske, men gjorde gældende, at han frivilligt var trådt tilbage fra forsøg.

Tre vidner afgav forklaring (ikke gengivet i dommen). T havde tre tidligere domme for lov om euforiserende stoffer. I den seneste dom fra 2010 var der også tyveri, hvilket havde givet samfundstjeneste.

"Rettsens begrundelse og afgørelse.

Forhold 1

Tiltalte har erkendt, at han sammen med en uidentificeret person forsøgte at komme i besiddelse af en pistol, der lå bag en strømboks. De fik ikke fat i pistolen. Tiltalte har gjort gældende, at han er trådt frivilligt tilbage fra forsøg, idet han blev bange og forlod stedet, da vidnet V kom til stede anden gang. Retten finder det ubetænkeligt at tilsidesætte denne forklaring. Der er herved lagt vægt på vidnet V's forklaring om, at både tiltalte og den uidentificerede person deltog aktivt i at forsøge at få pistolen samlet op bag strømkassen, og at de derefter forlod stedet sammen, efter at flere personer havde rettet henvendelse til dem, og at de således havde tiltrukket sig opmærksomhed fra disse. Herefter er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Pistolen var isat magasin med 7 skarpe patroner på et offentligt tilgængeligt sted.

Forhold 2

Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, jf. våbenlovens § 2, jf. § 2, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A, nr. 3.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der alene er tale om en forsøgshandling."

Landsforeningens Meddelelse 76/2012

Udlændingeloven - Frihedsberøvelse efter afsoning på fuld tid - Tvangsmæssig udsendelse til Iran ikke mulig

Udlændingelovens § 35

Iraneren I havde siddet fuld tid for røveri, hvor han var blevet udvist. Han havde efter endt afsoning siddet varetægtsfængslet i over 4 måneder. Byretten ville forlænge fængslingen - landsretten løslod, da tvangsmæssig udsendelse til Iran ikke var mulig.

ØL 18. afd. kære nr. S-2519-12, 16/8 2012

Iraneren I blev i 2008 idømt 4 års fængsel for bl.a. røveri og betinget udvist i byretten - men ubetinget i landsretten.

Ved Københavns Byrets kendelse af 20/3 2012 blev I efter fuld afsoning af den idømte straf i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, varetægtsfængslet og ved udløb af fristen forlænget, senest ved byrettens kendelse af 13/8 2012 frem til den 10/9 2012.

Forsvareren kærede til landsretten med kæreskrift, hvoraf bl.a. fremgik, at I nu havde siddet varetægtsfængslet i 4 måneder og 23 dage og ved fristens udløb ville have været varetægtsfængslet 5 måneder og 20 dage ud over afsoning på fuld tid.

I var indforstået med at opholde sig i Center Sandholm med meldepligt. Det lå fast, at tvangsmæssig udsendelse til Iran i en længere årrække ikke havde været mulig. Han henviste endvidere til U 2008.52 Ø og U 2007.2798 H og vedlagde en redegørelse fra Rigspolitiet om arbejdet med at udsende afviste asylansøgere.

Landsretten citerede fra denne redegørelse bl.a., at der ultimo 2011 var 134 afviste iranske asylsøgere i udsendelsesposition. Muligheden for hjemsendelse var stærkt begrænset, når udlændingen ikke ville medvirke til hjemsendelse. Bl.a. ville ambassaden fortsat ikke udstede rejsedokumenter til iranske statsborgere, som ikke frivilligt ønskede at medvirke til udsendelse.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Det lægges efter det oplyste til grund, at der ikke er reel udsigt til at gennemføre en tvangsmæssig udsendelse af I til Iran i en nærmere fremtid. På denne baggrund og

under hensyn til, at I på nuværende tidspunkt har været varetægtsfængslet efter udlændingelovens § 35, stk. 1, i cirka 5 måneder efter fuld afsoning af den idømte straf, finder landsretten uanset I's modvilje mod frivillig udrejse og den af ham begåede kriminalitet, at der ikke længere er tilstrækkeligt grundlag for at varetægtsfængsle ham efter udlændingelovens § 35, stk. 1.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse ændres, således at I løslades."

Landsforeningens Meddelelse 77/2012

Færdselsloven - Groft uforsvarlig kørsel - Afstand til forankørende - Ikke frakendelse

Færdselslovens § 15 og § 18

T var tiltalt for på en motorvej med en hastighed på ikke under 110 km/t at have holdt en afstand til en forankørende varebil på ca. 2 m, overhalet denne og kørt ind foran denne, så varebilen måtte foretage opbremsning.

Dømt med dissens for at have holdt en afstand på 5 m, men ikke overhalingsmanøvren og ikke frakendt førerretten betinget.

Retten i Odense 7. afd. SS 7-119/2012, 8/6 2012

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 6, jfr. § 3, stk. 1, § 15, stk. 3, og § 18, stk. 2, ved i februar 2011 på den fynske motorvej med ikke under 110 km/t at have undladt at afpasse afstanden til forankørende, idet han over en strækning på ca. 300 m førte bilen i en afstand af ca. 2 m bag en forankørende varebil, hvorefter han overhalede varebilen og straks derefter foretog vognbaneskift ind foran varebilen på en sådan måde, at føreren af varebilen måtte foretage opbremsning for ikke at påkøre T's bil.

Der var påstand om fængselsstraf og ubetinget frakendelse af førerretten.

T nægtede sig skyldig. Forklaringerne fra T, to politiassistenter P og B samt føreren af varebilen V, er gengivet udførligt i dommen, der er på 8 sider, men refereres her kun i hovedtræk.

T forklarede bl.a., at han ikke havde travlt og kørte de tilladte 110 km/t - også da tilladt hastighed blev hævet til 130 km/t. Varebilen kom bagfra med stor hastighed,

men lagde sig ved siden af T's bil 200 - 300 m, hvorefter den påbegyndte en langsom overhaling af en forankørende lastbil. T fik det indtryk, at føreren af varebilen talte i mobiltelefon. Efter overhalingen trak varebilen ikke ind i højre vognbane, og da T blinkede, nedsatte varebilen pludselig hastigheden, og T kørte bagved over en strækning på 4 km. Over det videre forløb var det varebilen, der kørte for tæt på ham og siden overhalede ham.

På et tidspunkt kørte en grå Ford Mondeo bag ham og aktiverede det blå blink. Han stoppede, blev erklæret for anholdt, og politiassistenten ville have ham til at acceptere to klip i kørekortet samt en bøde, hvilket han nægtede.

Politiassistent P forklarede, at han havde skønnet afstanden mellem T's bil og varebilen til 2 m med en hastighed på ca. 110 km/t under en overhaling af en lastbil. Pludselig trak T tæt ind foran varebilen i anden vognbane, og varebilen måtte bremse ned for at undgå at køre op i T's bil. Der var ikke noget i vejen med varebilens kørsel.

Varebilens chauffør V havde bemærket, at T kørte tæt på ham. Afstanden var kun 2-3 m, og på Lillebæltsbroen gassede T op og kørte lige ind foran vidnet i anden vognbane i en afstand af blot 2-3 m. Kort efter så han blå blink. Vidnet havde ikke talt i mobiltelefon under kørslen.

Den anden politiassistent B, der kørte sammen med P, forklarede stort set som denne. De havde været på vej til Århus for at anholde en rocker. Der var efter vidnets opfattelse tale om en grov forseelse og klar chikane fra T's side.

"Rettenns begrundelse og afgørelse

To voterende udtaler:

Efter de af vidnerne V og politiassistenterne P og B afgivne forklaringer, der er troværdige og tilstrækkeligt sikre, og som i det væsentlige er samstemmende, finder vi det bevist, at tiltalte på det i anklageskriftet anførte sted og tidspunkt over en strækning på ca. 200-300 meter førte bilen i en afstand af ikke over ca. 5 meter bag varebilen, hvorefter han overhalede varebilen og umiddelbart efter foretog vognbaneskift ind foran varebilen på en sådan måde, at varebilen måtte foretage nedbremsning for ikke at påkøre tiltaltes bil.

Vi finder herved tiltalte skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, § 15, stk. 3, og § 18, stk. 2.

Vi finder ikke grundlag for at karakterisere kørslen som særlig hensynsløs, da tiltalte har overholdt hastighedsgrænserne, og da det ikke findes bevist, at tiltalte i øvrigt har

kørt så hårdt og pågående eller hasarderet, at han måtte indse, at kørslen var til fare for andre. Det bemærkes herved, at det er usikkert, hvor tæt foran varebilen han trak ind, og at der efter anklageskriftets formulering ikke er rejst tiltale for, at tiltalte bremsede ned foran varebilen.

Den ene af disse to voterende udtaler herefter:

Efter en samlet vurdering af kørselsforløbet finder jeg, at kørslen har indebåret sådanne risikomomenter og gener, at tiltalte har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1.

Den anden af disse to voterende udtaler:

Da politiet ikke har videooptaget kørselsforløbet, finder jeg, at der er sådan usikkerhed om kørslens nærmere karakter, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tiltalte har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

Én voterende udtaler:

Da politiet ikke har videooptaget kørselsforløbet, finder jeg, at der uanset de afgivne vidneforklaringer er en sådan usikkerhed herom, herunder navnlig om afstanden mellem tiltaltes bil og varebilen, at det ikke er tilstrækkelig sikkert bevist, at tiltalte har overtrådt nogen af de i anklageskriftet anførte bestemmelser.

Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte."

T blev herefter idømt en bøde på 2.000 kr., jfr. de anførte bestemmelser i færdselsloven, men skulle kun betale 1/3 af forsvarersalæret.

Landsforeningens Meddelelse 78/2012

Menneskerettigheder - Diplomatiske garantier - Udlevering til lande med dødsstraf - Engelsk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3 og 5

Klagerne Harkins og Edwards var blevet begæret udleveret til retsforfølgning i USA, tiltalt for bl.a. drab. Klagerne gjorde gældende, at de risikerede dødsstraf eller fængsel på livstid uden mulighed for prøveløsladelse i strid med EMK art. 3.

Der forelå imidlertid en såkaldt diplomatisk garanti mod, at klagerne ville blive idømt dødsstraf.

Der kunne, som det fremgår af præmis 137 ff, være tale om, at en livstidsdom uden mulighed for prøveløsladelse ville være uforenelig med EMK art. 3, såfremt straffen var groft uproportional, eller den fortsatte fængsling ikke længere var begrundet i legitime pønale hensyn.

Domstolen fastslog imidlertid, at en livstidsdom i klagernes sager ikke var uproportional, og at de amerikanske myndigheder havde mulighed for at nedsætte straffene, hvis afsoning ikke længere tjente noget formål.

Den diplomatiske garanti mod dødsstraf var tilstrækkelig. Der forelå således ikke en krænkelse af hverken EMK art. 3 eller art. 5.

Harkins og Edwards mod Storbritannien, app. 9146/07 og 32650/07, 17/1 2012.

Dommen er på 39 sider.

Sagen mod Harkins drejede sig om et væbnet røveri i 1999, hvor en person blev dræbt. Han blev løsladt mod kaution, men tog til England, hvor han blev anholdt i forbindelse med et trafikuheld, for hvilket han blev idømt 5 års fængsel og begæret udleveret til USA.

Edwards var i 2006 sigtet for bl.a. drab og drabsforsøg og en række andre forbrydelser.

Han blev pågrebet i England i 2007 og ligeledes begæret udleveret til USA.

Landsforeningens Meddelelse 79/2012

Brandstiftelse - Beviser - DNA - Frifindelse

Straffelovens § 181

T blev i byretten dømt for brandstiftelse, idet hans DNA var blevet fundet på en colaflaskes skruelåg. Flasken havde indeholdt en del af den brændbare væske, der blev anvendt til at sætte ild til et klubhus.

Landsretten frifandt imidlertid (5-1), idet det var en sandsynlig mulighed, at det biologiske spor ikke var blevet afsat på gerningstidspunktet, men på et tidligere tidspunkt, eksempelvis i forbindelse med, at der havde været drukket af flasken.

VL 1. afd. S-0666-12, 30/8 2012

T på 19 år var tiltalt for brandstiftelse ved om aftenen i september 2010 i forening med flere uidentificerede medgerningsmænd at have sat ild til Devils Choice's klubhus, "idet en af gerningsmændene, antageligvis T, hældte benzin ud over fordøren, hvorefter der blev kastet en eller flere molotovcocktail mod fordøren, der brød i brand."

T nægtede sig skyldig. Han havde en række tidligere domme for vold og tyveri, senest en dom fra juli 2011 på fængsel i 1 år, heraf 11 måneder betinget for bl.a. straffelovens § 192 a.

T forklarede bl.a., at han ikke havde noget modsætningsforhold til folkene fra Devils Choice. Han afgav ikke forklaring i grundlovsforhør, idet han gik ud fra, at A ville melde sig. Han havde i starten ikke lyst til at fortælle, at det var A, der havde gjort det. Han havde den pågældende aften set A på en knallert. A sagde, at han ville "nakke" benzin, da han fik colaflasken af afhørte. T havde drukket af flasken, inden A fik den.

T bekræftede, at han samme aften blev stoppet på en knallert sammen med C.

Et vidne B havde set to knallerter i området - en med to personer. En sortklædt person var hoppet af med en flaske i hånden ud for klubhuset. B havde opholdt sig i klubhuset og hørte noget ved fordøren og kunne konstatere ild, hvorefter han ringede 112.

C var ven med T og sammen med ham den pågældende dag, men huskede ikke at have været sammen med ham om aftenen. Han kunne ikke lide Devils Choice. Han mente, foreholdt tidligere afgiven forklaring, at han havde været i bil og var henne og se, at der var flammer i klubhuset.

A kendte T, men havde ikke mødt ham den pågældende aften eller lånt en flaske af ham. Der havde efterfølgende i januar 2011 været en episode, hvor vidnet blev sigtet for drabsforsøg på T's bror. Det var efter, at vidnet blev sigtet, at T kom med forklaringen om flasken.

En politiassistent P forklarede, at stemningen omkring bander i 2010 ikke var god. Der var kamp om at få indflydelse i miljøet. Devils Choice var en supporterklub til HA. T var blevet antruffet i selskab med folk fra Bandidos og en lokal gruppe. Vidnet forklarede ud fra andre politifolks rapporter og iagttagelser.

"Rettenns begrundelse og afgørelse

Domsmandsretten finder det uomtvistet, at tiltaltes DNA er fundet på skruelåget til den colaflaske, som blev fundet på gerningsstedet. Retten finder det bevist, at flasken havde indeholdt en del af den brændbare væske, der blev anvendt i det omhandlede forhold.

Efter den øvrige bevisførelse, herunder de afgivne forklaringer om forholdene på gerningsstedet og tiltaltes adfærd den pågældende dag, finder retten det samlet bevist, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til en tillægs- og fællesstraf i relation til dommen af 12. juli 2011 til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 181, stk. 1, jf. § 89. Ved straffastsættelsen har domsmandsretten lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet, og at de senest begåede forhold er af tiltagende grovhed.

De 9 måneder af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

Vilkårene for den betingede del af straffen omfattede en prøvetid på 1 år.

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Landsretten supplerede sagens oplysninger.

"Det fremgår af oplysningerne i sagen, at der på gerningsstedet blev fundet en 1½ liters Coca-Cola plastikflaske, og at plastikflasken ifølge analyserapport af 11. oktober 2010 fra Teknologisk Institut indeholdt rester af motorbenzin. Videre fremgår af den retsgenetiske erklæring af 14. oktober 2010, at der fra plastikflaskens skruelåg med åbningen blev konstateret DNA. Det fremgår af erklæringen, at det er mere end 1 mio. gange mere sandsynligt, at det undersøgte materiale stammer fra tiltalte end fra en tilfældig anden person i den danske befolkning, dog at sammenligningen ikke gælder med tiltaltes nære slægtninge.

Af teleoplysninger i sagen fremgår, at tiltaltes telefon blev registreret på sendemaster i Aalborg Øst ca. 45 minutter før gerningstidspunktet, og at tiltaltes telefon den pågældende aften ikke er registreret på sendemaster i tidsrummet fra kl. 21.29 til kl. 22.46.

Tiltalte er tidligere straffet tillige ved Retten i Aalborgs dom af 5. marts 2012 med fængsel i 2 måneder for blandt andet overtrædelse af færdselsloven og lovgivning om euforiserende stoffer, samt Retten i Aalborgs dom af 29. marts 2012 med fængsel i 8 måneder for blandt andet røveri."

T fastholdt, at han ikke havde problemer med Devils Choice. Han var ikke tilknyttet den lokale indvandrergruppe, men kendte en række personer derfra.

Han fastholdt ligeledes, at han havde mødt A den pågældende dag, muligt kl. 19.30. Det kunne godt passe, at han slukkede for telefonen, fordi han ikke ville indblandes i det, der iflg. A skulle ske i løbet af aftenen. Han hørte senere af en ven om brandepisoden og kørte med venner, herunder C, forbi klubhuset i bil og blev stoppet af politiet, der undersøgte, om de lugtede af benzin. Ved denne lejlighed og senere samme aften fik han lov at gå.

B forklarede bl.a., at han mente, at personen, der hoppede af ved klubhuset, var af mellemøstlig oprindelse, men havde noget for ansigtet.

A forklarede bl.a., at han og T var på talefod på gerningstidspunktet, men fastholdt, at han ikke var mødtes med T den pågældende dag. Foreholdt teleoplysninger fra den pågældende aften, huskede vidnet ikke, hvad han havde talt med T om, og hvorfor der var ubesvarede opkald til vidnets telefon.

Politiassistent P var ikke bekendt med, om T havde et egentlig modsætningsforhold til Devils Choice og HA. Det kunne ikke dokumenteres, at T var tilknyttet den lokale indvandrergruppe.

O, der var skolekammerat med T, huskede, at han var ude at køre med T den pågældende aften, og at de var blevet standset af politiet.

"Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges til grund, at den 1½ liters Coca-Cola plastikflaske, der blev fundet uden for Devils Choice' klubhus, og som ifølge analyserapport af 11. oktober 2010 fra Teknologisk Institut indeholdt rester af benzin, har været medbragt og anvendt af gerningsmændene i forbindelse med ildspåsættelsen.

Det fremgår af oplysningerne i gerningsstedsundersøgelsen, at skruelåg med åbningen af plastikflasken blev sikret med henblik på DNA-undersøgelsen. Videre fremgår af den retsgenetiske erklæring af 14. oktober 2010, at der fra den sikrede del af plastikflasken blev konstateret DNA. Det fremgår af erklæringen, at det er mere end 1 mio. gange mere sandsynlig, at det undersøgte materiale stammer fra tiltalte end fra en tilfældig anden person i den danske befolkning, dog at sammenligningen ikke gælder med tiltaltes nære slægtninge. Det fremgår ikke, om fundet af DNA hidrører fra plastikflaskens top, hals eller skruelåg.

Landsretten lægger efter bevisførelsen til grund, at tiltalte på gerningstidspunktet havde relationer til grupperinger, der stod i modsætningsforhold til Devils Choice. Videre må det efter teleoplysningerne lægges til grund, at tiltaltes mobiltelefon var slukket i perioden omkring ildspåsættelsen.

Fem voterende udtaler herefter:

Tiltaltes forklaring om sin kontakt til plastikflasken er fremkommet på et sent tidspunkt, og på et tidspunkt, hvor den person, som tiltalte ifølge sin forklaring afleverede plastikflasken til, var sigtet for drabsforsøg på tiltaltes bror. På denne baggrund og efter en samlet vurdering kan denne forklaring ikke tillægges vægt.

Det må efter oplysningerne om karakteren af effekten, hvorfra DNA blev sikret, og placeringen af den sikrede DNA, anses for en sandsynlig mulighed, at det biologiske spor ikke har været afsat på gerningstidspunktet, men på et tidligere tidspunkt, eksempelvis i forbindelse med at der har været drukket af flasken.

Herefter er det ikke med tilstrækkelig sikkerhed bevist, at tiltalte har haft berøring med flasken i forbindelse med ildspåsættelsen. På denne baggrund og efter en samlet vurdering af de øvrige beviser finder disse voterende, at det ikke er bevist, at tiltalte er skyldig. Disse voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

En voterende udtaler:

Tiltalte har uanset fundet af DNA på plastikflasken valgt først at udtale sig ca. to måneder efter at han i forbindelse med DNA-fundet blev sigtet. Tiltaltes forklaring om, at han har givet flasken til A forekommer utroværdig. På denne baggrund og sammenholdt med DNA-fundet, oplysningerne om tiltaltes modsætningsforhold til Devils Choice og oplysningerne om, at tiltaltes mobiltelefon har været slukket på gerningstidspunktet, stemmer denne voterende for at finde tiltalte skyldig som sket.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, hvorefter tiltalte frifindes."

- oo0oo -

T havde siddet varetægtsfængslet i 2 måneder.

Tyveri - Udvisning - Anket - EU-borgere - Udlændingeloven

Udlændingelovens § 2 og straffelovens § 276

Den svenske statsborger K blev taget for et butikstyveri af 2 jakker til en samlet værdi af 7.400 kr. bragt ud af en stormagasin i en russerpose.

Hun blev varetægtsfængslet af byretten, der afviste fængsling efter retsplejeloven, men bragte udlændingelovens § 35 i anvendelse. Afgørelsen blev påkæret til landsretten, der efter det oplyste om det påsigtede forhold og om, at K var svensk statsborger, fandt, at betingelserne for varetægtsfængsel efter udlændingelovens § 35 ikke var opfyldt.

Landsretten havde måttet afgive flere rykkere til politiet, hvorfor løsladelsen først skete efter 10 dage efter fængslingen. (Lf.Medd. 6/2012 og TfK 2012.245 Ø)

K blev senere tiltalt for tyveriet. Der var fortsat påstand om udvisning, subsidiært betinget udvisning.

Straffen blev i byretten fastsat til betinget fængsel i 30 dage, henset til den skete varetægtsfængsling og oplysningerne om K's personlige forhold.

Byretten lagde vedr. udvisningen landsrettens afgørelse til grund og frifandt for udvisning.

I landsretten, hvortil anklagemyndigheden havde anket til skærpelse, blev resultatet imidlertid 30 dages ubetinget fængsel og udvisning.

Øl 21. afd. nr. S-1871-12, 3/9 2012

K på 42 år og svensk statsborger var tiltalt for tyveri ved i november 2011 i et stormagasin ved hjælp af en russerpose at have stjålet to jakker til en samlet værdi af 7.400 kr.

Der var påstand om fængselsstraf og ubetinget, subsidiært betinget, udvisning.

K, der var ustraffet, erkendte delvist. Hun havde stjålet jakkerne, men hævdede, at hun ikke var klar over, at tasken, som hun angiveligt havde fundet uden for stormagasinet, var en russerpose.

Hun boede i Helsingborg med mand og børn. Hun havde ikke noget arbejde for tiden, men var i Danmark for at søge arbejde (på en søndag, tilføjer redaktøren).

En butiksdetektiv B forklarede om pågribelsen.

Byretten citerede landsrettens løsladelseskendelse:

"Efter det oplyste om det påsigtede forhold og om, at sigtede er svensk statsborger, er betingelserne for varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35, stk. 1, ikke opfyldt"

Byrettens begrundelse og afgørelse.

"Ved tiltaltes erkendelse af tyveriet af de to jakker sammenholdt med vidneforklaringen fra B og de i øvrigt foreliggende oplysninger, herunder det dokumenterede fotografi af den taske tiltalte benyttede til at begå tyverierne, er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Det lægges på baggrund af den benyttede "russertaske" til grund, at der var tale om et professionelt tilrettelagt tyveri af tiltalte, der samme dag var kommet til Danmark fra sin bolig i Helsingborg.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på den skete varetægtsfængsling og oplysningerne om tiltaltes personlige forhold.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Vedrørende påstanden om udvisning må retten på baggrund af Østre Landsrets afgørelse af den 7. december 2011 lægge til grund, at en udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser eftersom tiltaltes adfærd ikke kan anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning."

Vilkårene til den betingede dom var alene en prøvetid på 1 år. K skulle kun betale delvise sagsomkostninger.

Anklagemyndigheden ankede til skærpelse, navnlig således, at straffen blev gjort ubetinget, og at K skulle udvises. K påstod formildelse.

K forklarede bl.a., at hun havde penge på sig og var i Danmark for at søge arbejde. Hendes 3 yngste børn boede fortsat hjemme. Hendes mand havde familie i Danmark.

"Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte, der er 43 år og født i Vietnam, indrejste i Sverige i 1990 og har siden 1994 været svensk statsborger. Hun er selv uden tilknytning til Danmark, men hendes ægtefælle har en søster, en moster og en del fætre og kusiner i Danmark. Tiltalte indrejste efter sin forklaring til Danmark den 27. november 2011. Forud for anholdelsen samme dag var hun set smide en taske fra sig, der indvendigt var forsynet med brun tape og stanniol med henblik på at omgå butiksalarmen (en såkaldt "russerpose"), og i tasken fandtes to dyre jakker.

Straffen på fængsel i 30 dage findes passende udmålt.

Fem dommere udtaler:

Landsretten finder efter overtrædelsens karakter, at der ikke er grundlag for at gøre straffen betinget.

En dommer udtaler:

Tiltalte er bosiddende i Helsingborg og var efter sin egen forklaring taget til Danmark den pågældende dag for at søge arbejde to nærmere angivne steder, dels i Helsingør, dels i København. Hun har nu fået arbejde i Helsingborg svarende til det arbejde, som hun søgte i Helsingør. Henset hertil, og i øvrigt til at tiltalte ikke ses straffet tidligere, finder jeg det forsvarligt at gøre straffen betinget, som sket ved byrettens dom.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen er fængselsstraffen ubetinget.

Betingelserne efter udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 26, stk. 1, for at udvise tiltalte, der ikke har nogen tilknytning til Danmark, er opfyldt. Spørgsmålet er herefter, om udvisning vil være forenelig med opholdsdirektivet, jf. bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3.

Om dette spørgsmål udtaler fem dommere:

Efter det oplyste om tiltaltes forhold sammenholdt med tyveriets professionelle karakter og at tyveriet var begået samme dag, som hun var ankommet til Danmark, findes tiltaltes kriminalitet at være udtryk for en adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der vedrører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsbekendtgørelsens § 38. Henset til tiltaltes manglende tilknytning til Danmark kan udvisning med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3, heller ikke anses for stridende mod

proportionalitetsprincippet i opholdsbekendtgørelsens § 38, 1. - 3 pkt., sammenholdt med bekendtgørelsens § 39, stk. 1, hvorfor vi stemmer for at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge.

En dommer udtaler:

Tiltalte, som efter det oplyste ikke tidligere er straffet, er svensk statsborger bosiddende i Helsingborg og var den pågældende dag i Københavnsområdet for at søge arbejde to nærmere angivne steder. Hun har tidligere ofte været på familiebesøg i Danmark hos sin mands familie. Under disse omstændigheder, og uanset, at tiltalte begik butikstyveriet ved anvendelse af en russerpose, og at kriminaliteten således må anses for planlagt, finder jeg ikke, at tiltaltes adfærd udgør en sådan reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der vedrører en grundlæggende samfundsinteresse, at en udvisning af hende vil være proportional, jf. opholdsbekendtgørelsens § 38.

Med denne begrundelse stemmer jeg for at stadfæste byrettens afgørelse, hvorefter tiltalte er frifundet for påstanden om udvisning.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet således, at tiltalte udvises.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Under hensyn til sagens forløb skal statskassen betale sagens omkostninger for landsretten."

Landsforeningens Meddelelse 81/2012

Asylsager - Afghanistan - Konvertering til kristendom? - Sur place

Udlændingelovens § 7

En afghansk asylsøgende fik under en genoptagelsessag K-status - ikke fordi man troede, at han var konverteret til kristendom, inden han forlod hjemlandet, men fordi han her i landet havde eksponeret sig med omtale bl.a. i landsdækkende aviser.

Flygtningenævnet, september 2012

Afghaneren A gjorde gældende, at han inden udrejsen var konverteret til kristendom, og at myndighederne var bekendt hermed og eftersøgte ham.

I første omgang fik han stadfæstet afslag på asyl af Flygtningenævnet, men sagen blev genoptaget efter en henvendelse fra UNHCR.

I anden omgang fandt nævnet fortsat, at det ikke kunne lægges til grund, at ansøgeren var konverteret til kristendommen før sin udrejse af Afghanistan.

Der var tale om delvis modstridende og udbyggende forklaringer (ikke gengivet her) samt afvigende oplysninger til asylmyndighederne i et andet europæisk land.

Resten er citat af Flygtningenævnets kendelse:

"Efter sin indrejse i Danmark er ansøgeren konverteret til kristendommen, og han blev i juli 2011 døbt. Ansøgeren har endvidere forklaret om sit liv som kristen i Danmark, ligesom der er fremlagt flere erklæringer herom fra blandt andet præster.

Flygtningenævnet lægger til grund, at ansøgeren er konverteret til kristendommen, og det skal som følge heraf vurderes, hvilke asylretlige konsekvenser det skal have i relation til en eventuel tilbagevenden til Afghanistan.

Ved denne vurdering skal der også tages hensyn til, at ansøgeren flere gange - herunder med angivelse af ansøgerens navn - er blevet omtalt i landsdækkende aviser, ligesom han efter det oplyste har medvirket i et radioprogram. Der må derfor tages hensyn til, at ansøgeren befinder sig i en forøget risiko for forfølgelse eller overgreb som følge heraf ved en tilbagevenden til Afghanistan, da der ikke kan bortses fra, at oplysningerne om ansøgerens konvertering er kommet til kendskab hos både myndigheder og grupperinger i Afghanistan.

På denne baggrund - og under henvisning til pkt. 94-96 i UNHCR's Håndbog for procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus (sur place) samt pkt. 71-73 om religion - finder Flygtningenævnet ud fra en samlet vurdering, at det er sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Afghanistan vil være i risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1."

Landsforeningens Meddelelse 82/2012

Varetægtsfængsling - Udlændingelov - Udvisning - Menneskehandel - Tiltalefrafald

Straffelovens § 171, retsplejelovens § 722

I Lf.Medd. 66/2012 er gengivet sagen om den nigerianske kvinde K, der blev stoppet i lufthavnen og sigtet for dokumentfalsk, men siden efter Udlændingestyrelsens behandling af en indberetning fra Center mod Menneskehandel løsladt den 2/7 2012.

Nedenfor gengives slutningen af historien med en påmindelse om at være opmærksom på retningslinier om tiltalefrafald for menneskehandel.

Københavns Politi, j.nr. 0107-70811-00205-12, 20/8 2012

K var blevet løsladt til et beskyttet opholdssted den 2/7 2012. Den 20/8 2012 modtog hun et tiltalefrafald med henvisning til, at det var vurderet, at hun havde været udsat for kvindehandel.

Der blev henvist til Rigsadvokatens retningslinier af 30/5 2012, der fortsat kun foreligger som en intern skrivelse til anklagemyndigheden og således hverken i Rigsadvokatens Meddelelser eller Rigsadvokaten Informerer efter seneste opslag på Rigsadvokatens hjemmeside ultimo september 2012.

K havde jo fået en refleksionsperiode, men fik kort tid efter løsladelsen at vide af politiet, at man påtænkte at sende hende tilbage til Frankrig, som iflg. hendes oplysninger var det første land, hun havde opholdt sig i, efter udrejsen af hjemlandet.

Forsvareren måtte meddele medarbejderne på den beskyttede adresse, at det ikke automatisk gav opholdstilladelse i Danmark, at man ansås for at have været udsat for menneskehandel.

Sidste melding i sagen var, at K havde forladt den beskyttede adresse den 10/9 2012.